

ческо положеніе, не обржщали никакво вниманіе на окружающа-та тѣхъ и цѣлото отечество опасность. Отистина имало е добри и патриоти боляри, имало е и храбри войници, готови всичко да жертвовать за благо на отечеството, но само тѣмъ не бѣ вече възможно, да избавятъ отечеството отъ ямъта, която полегъж-легъж се разтваряше за да го погълни..... При това и градъ-тъ Търново бѣше твърдѣ ягко за него време укрѣпенъ и естествено и искусвенно, и можеше да противостои на най силната войска; и не бы было възможно на Султанъ Баязида да привзъмни градъ-тъ Търново, ако не бѣхъ го въ това предварително улеснили враждебнитѣ до крайность раздори и войни между Шишмана и Страшиміра; както и самото призоваванье на Султанъ Мурата отъ царь Шишмана III, за да му спомогни да побѣди и да сжси-пи брата си Страшиміра. . . . — Разумѣва се, че тая умраза, и това толкова упорито враждебно настроеніе на Шишмана III срещу брата му, произлѣзло е отъ това, че майка му е была Еврейка, а на Страшиміра не Еврейка. Но кой е былъ въ това виноватъ? — Пакъ слабія и неблагооразумнія му баща Иванъ Александръ. — Тоя гибеленъ за тогавашното Българско царство прирѣбрь, нека послужи за явно и неоспоримо доказателство, че ніе сами Българитѣ чрезъ нашата *немарливостъ*, и чрезъ нашето эгоистическо пренебреженіе, допуснахми за да се опроста тогавашното ни толкова славно царство! Защото, ако тогавашнитѣ боляри, които имаха най голѣмото и най силното влияніе въ царскія дворъ на Иванъ Александра, бѣхъ се въспротивили, и не бѣхъ се сжгласили съ безумното рѣшеніе негово: „за да се ужени за Еврейка,“ то и не быхъ безъ сжмнѣніе допуснали за да стори той таж глупавъ постъпкъ, и щѣхъ слѣдователно да избавятъ царството отъ пропаданъето му и отъ плачевнитѣ и ужасни послѣдствія на 500 годишнитѣ наши народни страданія и нечюти теглила! . . . ; но повтарями го, тѣ не бѣха вече способни и силни това да сторятъ, спорядъ тѣхното нравственно упадванье, и спорядъ своекористнитѣ ѣмъ и е-